

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΒΑΛΑΣ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 140/2018
ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ 47/2018

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΒΑΛΑΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή, Σωτηρία Αρχάκη-Χριστοδουλίδου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, την οποία όρισε ο Προϊστάμενος του Πρωτοδικείου Καβάλας, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 17 Απριλίου 2018 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ: 1. Αστικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία "ΔΙΟΝΥΣΟΣ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε." που εδρεύει στην Αθήνα, Στουρνάρη 35 και Α.Φ.Μ 096191760, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον Πρόεδρό του Νικόλαο Γαλανό-Σουπιωνά και 2. Της εδρεύουσας στον Δήμο Αθηναίων, οδός Λαζάρου Σώχου αριθμός 4, αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας, με την επωνυμία "GEA-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ" και τον διακριτικό τίτλο "GEA-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ", όπως νόμιμα εκπροσωπείται, με Α.Φ.Μ. 997495285, οι οποίοι παραστάθηκαν δια της πληρεξουσίας δικηγόρου τους Γεωργίας Χιόνη που κατέθεσε σημείωμα.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία
που εδρεύει στον

2^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 140 /2018 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καβάλας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

όπως νόμιμα εκπροσωπείται, ως ιδιοκτήτριας του ξενοδοχείου με την επωνυμία _____ που βρίσκεται στην ίδια διεύθυνση, η οποία δεν παραστάθηκε.

Οι αιτούντες κατέθεσαν ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου την από 12-2-2018 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 47/2018 αίτησή τους, η οποία προσδιορίστηκε για να εκδικαστεί κατά την αναφερομένη στην αρχή της παρούσας συνεδρίαση.

ΚΑΤΑ την σημερινή συζήτηση της παραπάνω υποθέσεως παραστάθηκαν μόνο οι αιτούντες όπως σημειώνεται παραπάνω και η πληρεξουσία δικηγόρος τους ανέπτυξε τους ισχυρισμούς της και ζήτησε να γίνουν αυτοί δεκτοί.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Από την υπ' αριθμόν 2373Δ/21-3-2018 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Θράκης με έδρα το Πρωτοδικείο Καβάλας _____ που προσκομίζουν οι αιτούντες, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης με κλήση προς συζήτηση για την αναφερομένη στην αρχή της παρούσας συνεδρίαση επιδόθηκε νομότυπα κι εμπρόθεσμα στην καθ' ης η αίτηση. Κατά τη δικάσιμο όμως αυτή, που η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά της από το οικείο έκθεμα, η καθ' ης δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο και συνεπώς, πρέπει να δικαστεί ερήμην. Το δικαστήριο ωστόσο, πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης ως να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρα 687 παρ. 1, 690 παρ.1, 691 παρ.1 του ΚΠολΔ βλ. και Ιω. Χαμηλοθώρη, Ασφαλιστικά Μέτρα, σελ. 45 επ., παρ. 175 και 177).

Με τις διατάξεις των άρθρων 46 και επόμενα του Ν. 2121/1993, (ως ισχύουν μετά τη θέση σε ισχύ και του ν. 4481/2017)

3^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 140 /2018 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καβάλας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

για την «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» προστατεύονται τα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία δικαιώματα, δηλαδή τα δικαιώματα σε εργασίες («εισφορές») που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτήν, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά στη δημόσια εκτέλεση ή στην αναπαραγωγή και γενικά τη διάδοση των έργων. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τα άρθρα 46 παρ.1, 47 παρ.1 και 48 παρ.1 του Ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα, οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας κ.ά. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία για να μη γίνουν αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους. Καθένα από τα συγγενικά δικαιώματα που αναγνωρίζονται από το Ν. 2121/1993 έχει διαφορετικό περιεχόμενο και παρέχει στο δικαιούχο τις εξουσίες που απαριθμούνται αποκλειστικά και όχι ενδεικτικά στα άρθρα 46 επ. του ως άνω νόμου (βλ. ΠολΠρΑθ 3318/1998, ΔΕΕ 1999. 403 και Μ. Μαρίνο: «Η προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, ΕλλΔνη 35. 1441επ. και ιδίως 1445). Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 49 του ίδιου νόμου, προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι όταν υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, ως τέτοιας θεωρούμενης, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 2 του ίδιου νόμου, κάθε χρήσης, εκτέλεσης ή παρουσίασης του έργου, η οποία το κάνει προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό οικογενειακό κύκλο και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία

4^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 140 /2018 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καβάλας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

αμοιβή στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Στην περίπτωση λοιπόν που υπάρχει δημόσια χρήση, εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, τότε απαιτείται άδεια του δικαιούχου και καταβολή ειδικής για τη χρήση αυτή, αμοιβής. Βασική προϋπόθεση της δημόσιας εκτέλεσης, χρήσεως ή παρουσίας, είναι ν' απευθύνεται αυτή σε ευρύτερο αριθμό προσώπων, που δεν έχουν μεταξύ τους οικογενειακό ή άμεσο κοινωνικό δεσμό και συγκροτούν την ιδιαίτερη νομική έννοια του δικαίου της πνευματικής ιδιοκτησίας του "κοινού". Το κρίσιμο δηλαδή στοιχείο σχετικά με το δημόσιο χαρακτήρα της εκτέλεσης, χρήσης ή παρουσίας του έργου, είναι να γίνεται αυτή υπό συνθήκες, που το κάνουν προσιτό στο κατά την προαναφερθείσα έννοια "κοινό" (ΑΠ 907/2003, ΕλλΔνη 44, 1481). Απαιτείται τελικά η ύπαρξη πράξεως, με την οποία ο λήπτης του ραδιοτηλεοπτικού έργου, καθιστά αυτό προσιτό σε αόριστο αριθμό προσώπων, τα οποία δεν χαρακτηρίζονται από ιδιαίτερες ιδιότητες ή σχέσεις μεταξύ τους, ώστε να προκύπτει ένας από τους τρόπους "δημόσιας εκτέλεσης" κατά τον ορισμό του άρθρου 3 παρ.2 του Ν. 2121/1993. Η έννοια δε της "προσιτότητας" συμπεριλαμβάνει όχι μόνο τη δυνατότητα να μπορεί το έργο να ληφθεί από αόριστο αριθμό προσώπων, αλλά και προεχόντως, μια σχέση επικοινωνίας μεταξύ εκείνου που το καθιστά προσιτό και των περαιτέρω ληπτών. Έτσι, συνιστά δημόσια εκτέλεση κατά τους όρους του Ν. 2121/93 η περίπτωση κατά την οποία ο λαμβάνων το τηλεοπτικό σήμα οργανώνει τη συμπεριφορά του με πράξη, ήτοι διαμορφώνει τις κατάλληλες συνθήκες, ώστε να καταστήσει προσιτό το τηλεοπτικό σήμα σε αόριστο αριθμό προσώπων, μέσα από μια σχέση επικοινωνίας, πράγμα όμως που δεν γίνεται τυχαία, αλλά στα πλαίσια της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και προς επίτευξη των εμπορικών του σκοπών (ΑΠ 820/2003, ΠοινΔημ 2003, 1070 με παρατηρήσεις Γ. Νουντιάλη). Συνεπώς, όταν ο λήπτης της ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής, με τη χρήση ενός κεντρικού

5^η Σελίδα της υπ' αριθμόν /40 /2018 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καβάλας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

διανεμητικού δέκτη, τον οποίο χρησιμοποιεί στα πλαίσια της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και για τις ανάγκες αυτής, γίνεται μεσάζων, ώστε η ραδιοτηλεοπτική εκπομπή να λαμβάνεται και από άλλους, πλην του ιδίου και συγκεκριμένα από πρόσωπα, με τα οποία δεν συνδέεται με οικογενειακούς δεσμούς ούτε είναι μέλη του άμεσου κοινωνικού περιβάλλοντός του, σε χώρο που ο ίδιος παρέχει ή για τον οποίο είναι υπεύθυνος, τότε δεν πρόκειται για απλή λήψη εκπομπής, αλλά για μια άλλη ανεξάρτητη πράξη, με την οποία το εκπεμπόμενο έργο γίνεται εκ νέου άμεσα αντιληπτό από άλλο κοινό, στο οποίο δεν είχε αποβλέψει ο δημιουργός και στο οποίο ο χρήστης μετακινεί την εκπομπή χωρίς δικαίωμα. Η πράξη αυτή συνιστά πλέον δημόσια εκτέλεση έργου, έχουσα διαφορετικό προορισμό της ραδιοτηλεοπτικής μεταδόσεως και διακριτή από την αρχική ραδιοτηλεοπτική εκπομπή, με συνέπεια γι αυτή, να απαιτείται άδεια του δημιουργού και να δικαιολογείται η αξίωση άλλης αμοιβής. Σύμφωνα με όλα τα ανωτέρω, η αναμετάδοση ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών εκπομπών εντός μιας επιχείρησης ενώπιον του κοινού (των συναλλασσομένων με τον επιχειρηματία προσώπων), από δέκτη ραδιοφώνου ή τηλεόρασης, εγκατεστημένου μονίμως ή ευκαιριακά προς μετάδοση ή ακρόαση, όπως η μετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών στα δωμάτια επιχείρησης ξενοδοχείου από δέκτες που υπάρχουν σ' αυτά, μέσω κεντρικής κεραίας που εξυπηρετεί όλο το κτίριο, αποτελεί νέα χρήση, ως ξεχωριστή μορφή δημόσιας παρουσιάσεως και δικαιολογείται νέα άδεια του δημιουργού και η καταβολή ειδικής για τη χρήση αυτή, αμοιβής (Γ. Κουμάντος, Πνευματική ιδιοκτησία, έκδ. 2002, σελ. 217, Λ. Κοτσίρης, Αναμετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών ως χωριστή μορφή δημόσιας εκτέλεσης σε ΕΕμπΔ 2002, 251). Περαιτέρω, η ανωτέρω αμοιβή, καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων οι οποίοι υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις

6^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 140 /2018 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καβάλας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ του χρήστη και του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Για τον οριστικό προσδιορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής, εφαρμόζεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6 (άρθρο 22 παρ. 7 ν. 4481/2017). Κατά δε το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 22 του Ν. 4481/2017, ορίζεται ότι: "Μετά από αγωγή που ασκεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή ο χρήστης, το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο που δικάζει κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΔ, προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και το ύψος αυτής και την επιδικάζει". Εξάλλου, το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των ερμηνευτών καλλιτεχνών είναι ανεκχώρητο και υποχρεωτικά από το νόμο ανατίθεται για είσπραξη και διαχείριση σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν σύμφωνα με τους όρους των άρθρων 1 έως και 54 του ν. 4481/2017. Οι ως άνω οργανισμοί οφείλουν να εξασφαλίζουν στους δικαιούχους τον ποσοστιαίο καθορισμό της αμοιβής τους, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32, με το οποίο ως βάση για τον υπολογισμό της ποσοστιαίας αυτής αμοιβής λαμβάνονται είτε τα «ακαθάριστα έσοδα ή έξοδα ή ο συνδυασμός των ακαθαρίστων εσόδων και εξόδων, ποσά που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου» είτε, κατ' εξαίρεση, υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό. Εξ άλλου, σε σχέση με τα κριτήρια, βάσει των οποίων το Δικαστήριο, σε περίπτωση διαφωνίας των μερών, θέλει οδηγηθεί στον προσδιορισμό της ευλόγου αμοιβής των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων,

7^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 140 /2018 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καβάλας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

πρέπει να σημειωθούν τα ακόλουθα : Τα συναφή νομοθετικά κείμενα (Ν. 2121/93 και Ν. 3057/2002), καθώς και οι οδηγίες 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 19ης Νοεμβρίου 1992 και 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 2001 (σε εφαρμογή των οποίων εκδόθηκαν οι ως άνω νόμοι, αντιστοίχως) και η Οδηγία 2014/26 ΕΕ "για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 84), η ρύθμιση της λειτουργίας των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ή συλλογικής προστασίας δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων και των ανεξάρτητων οντοτήτων διαχείρισης (σε εφαρμογή της οποίας εκδόθηκε ο ν. 4481/2017), δεν προσδιορίζουν τον ορισμό της ευλόγου αμοιβής και ούτε καθορίζουν κριτήριο προς καθορισμό της. Συνεπώς, ο καθορισμός του ύψους της ευλόγου αμοιβής που δικαιούνται οι δικαιούχοι των συγγενικών δικαιωμάτων για την απλή, χωρίς τη χρησιμοποίηση υλικού φορέα, ραδιοτηλεοπτική μετάδοση της ερμηνείας ή εκτελέσεώς τους, που λαμβάνουν ραδιοτηλεοπτικά οι πελάτες των ξενοδοχείων ("κοινό" υπό την προαναφερόμενη έννοια) από τις εγκαταστημένες στα δωμάτια τους συσκευές τηλεόρασεως και ραδιοφώνου, τις οποίες αυτοί μπορούν κατά την κρίση τους να χρησιμοποιούν, με συνέπεια, όπως προαναφέρθηκε, να συντρέχει περίπτωση δημοσίας εκτελέσεως υπό την έννοια του άρθρου 3 παρ. 2 του Ν. 2121/93, πρέπει να γίνει υπό το φως των στόχων της ως άνω, με αριθμ. 92/100 οδηγίας και του προστατευτικού πνεύματος των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει το Ν. 2121/93. Το Δικαστήριο, στην ειδικότερη αυτή περίπτωση, θα καθορίσει το ύψος της ευλόγου αμοιβής σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους

8^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 140/2018 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καβάλας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

κανόνες της λογικής και, μεταξύ άλλων κριτηρίων πού πρέπει να λάβει υπ' όψιν του, είναι η αξία της συγκεκριμένης χρήσεως στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών, ο αριθμός των δωματίων του ξενοδοχείου, ο δείκτης πληρότητάς του, η εμπορική ή τουριστική κίνηση της περιοχής, όπου ευρίσκεται, ο σκοπός για τον οποίο οι πελάτες διαμένουν εκεί (αν, δηλαδή, πρόκειται για τουριστικό ή επαγγελματικό σκοπό), ο κατά μέσο όρο χρόνος διαμονής τους, η δυνατότητα (από απόψεως χρόνου, ενδιαφερόντων και κατανοήσεως της Ελληνικής γλώσσας) παρακολουθήσεως ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών και προγραμμάτων με έργα, ερμηνείας και παραγωγής των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων, ο κατά μέσο όρο ημερήσιος χρόνος που οι κρατικοί και ιδιωτικοί τηλεοπτικοί σταθμοί καλύπτουν προγράμματα με τα ως άνω προστατευόμενα έργα, η ένταση της τηλεθέσεως αυτών, οι συμβατικώς οριζόμενες αμοιβές σε θέματα συγγενικών δικαιωμάτων άλλων ξενοδοχείων, το ύψος της συμφωνημένης αμοιβής που καταβάλλει το ξενοδοχείο σε οργανισμούς συλλογικής διαχειρίσεως πνευματικών δικαιωμάτων για τη δυνατότητα χρήσεως, από τους πελάτες του, έργων προστατευομένων από το δίκαιο πνευματικής ιδιοκτησίας, καθώς και το ύψος της αμοιβής που καθορίσθηκε με προγενέστερες αποφάσεις του ιδίου ή άλλου Δικαστηρίου για ξενοδοχεία αναλόγου κατηγορίας και θέσεως. Τέλος, ενόψει του ότι η αξίωση για εύλογη αμοιβή γεννάται αφότου το έργο έγινε αντικείμενο εκμεταλλεύσεως χωρίς την απαιτούμενη άδεια, οπότε εναπόκειται στο Δικαστήριο μόνο να καθορίσει προσωρινά το ύψος της ευλόγου αμοιβής και τους όρους πληρωμής της, μετά τον εν λόγω δικαστικό προσδιορισμό έχει πλέον αυτό την εξουσία, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρο 22 παρ. 7 ν. 4481/20-7-2017), να προχωρήσει και στην προσωρινή επιδίκαση της εν λόγω απαιτήσεως, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 728 επ. του ΚΠολΔ, εφόσον βέβαια συντρέχουν οι προϋποθέσεις της

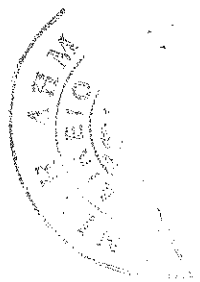
9^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 140 /2018 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καβάλας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

διατάξεως 682 του ιδίου Κώδικα, ήτοι συντρέχει επείγουσα περίπτωση ή αποτροπή επικειμένου κινδύνου. Η αντίθετη άποψη δεν βρίσκει κανένα έρεισμα στο Ν. 2121/93 και στις διατάξεις των ασφαλιστικών μέτρων του ΚΠολΔ, δεδομένου ότι πρόκειται εδώ περί γεγεννημένης απαιτήσεως, η οποία, μετά τον καθορισμό του ύψους της και των όρων πληρωμής, είναι ορισμένη και, συνεπώς, συντρέχόντων και των, κατά τα άνω, νομίμων προς τούτο όρων, όπως διαγράφονται στη διάταξη του άρθρου 682 του ΚΠολΔ, είναι δυνατή η λήψη ασφαλιστικών μέτρων με τη μορφή της προσωρινής επιδικάσεως απαιτήσεως των άρθρων 728 επ. του ιδίου Κώδικα.

Στην προκειμένη περίπτωση, με την κρινομένη αίτησή τους οι αιτούντες, αστικοί μη κερδοσκοπικοί φορείς, εκθέτουν ότι είναι νόμιμα συνεστημένοι αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί συλλογικής διαχειρίσεως και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων των ηθοποιών, μουσικών, τραγουδιστών - ερμηνευτών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου και εικόνας - ήχου, αντιστοίχως, ως έχοντες δε τις προβλεπόμενες από το σχετικό νόμο αρμοδιότητες, μεταξύ των οποίων η είσπραξη, δικαστική διεκδίκηση και διανομή της εκ του ιδίου νόμου προβλεπόμενης ευλόγου αμοιβής των μελών τους. Ότι συνέταξαν από κοινού αμοιβολόγιο κατά τους όρους του νόμου αυτού, το οποίο γνωστοποίησαν στις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις που προσέρχονται σε δημόσια παρουσίαση έργων τους, μέσω εγκατεστημένων στα ξενοδοχεία τους τηλεοράσεων και ραδιοφώνων και κάλεσαν αυτές σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών τους. Ότι η καθ' ης, ενώ αρχικά υπέβαλε δήλωσε προσχώρησης επιθυμώντας να υπαχθεί στη συμφωνία-μνημόνιο που κατάρτισαν οι αιτούντες με το Ξ.Ε.Ε. (Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο Ελλάδος) και κατέβαλε το προβλεπόμενο ποσό για το έτος 2011, έκτοτε δε, παρά τις επανειλημμένες οχλήσεις τους αρνήθηκε την περαιτέρω εφαρμογή της συμφωνίας, λόγος για τον οποίο οι αιτούντες δήλωσαν ήδη από τις 12-2-2018 ότι υπαναχωρούν από την ανωτέρω σύμβαση,

10^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 140/2018 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καβάλας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

επιθυμώντας τον καθορισμό της εύλογης αμοιβής τους από το δικαστήριο. Ότι ειδικότερα η καθ' ης, η οποία διατηρεί επιχείρηση ξενοδοχείου στον _____ που λειτουργεί εποχιακά για έξι μήνες τον χρόνο, δυναμικότητας σαράντα δωματίων κατηγορίας τριών αστέρων, παρά το γεγονός ότι προβαίνει ανελλιπώς σε δημόσια παρουσίαση έργων τους σε αόριστο αριθμό προσώπων και συγκεκριμένα στους πελάτες της, οι οποίοι, μέσω των εγκατεστημένων σε κάθε δωμάτιό του συσκευών τηλεοράσεως και ραδιοφώνου, έχουν τη δυνατότητα προσβάσεως και χρήσεως τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων με ερμηνείες και παραγωγές των μελών τους, μεταδιδόμενων από τους κρατικούς και ιδιωτικούς ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς πανελληνίου εμβέλειας, αρνείται, εν τούτοις, κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης και καταβολής της ως άνω αμοιβής. Κατόπιν του ανωτέρω ιστορικού, οι αιτούντες, ζητούν να καθορισθεί από το Δικαστήριο το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που, εκ της αιτίας αυτής, δικαιούνται οι παραπάνω αντιπροσωπευόμενες από αυτούς κατηγορίες καλλιτεχνών και παραγωγών να λάβουν για το χρονικό διάστημα από 1-5-2011 έως 31-12-2016 (για έξι μόνο μήνες κατ' έτος), στα αναφερόμενα στην αίτηση ποσά και συγκεκριμένα, στο ποσό του 0,10 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως, δηλαδή στο ποσό των 18,3 ευρώ για το εξάμηνο λειτουργίας του ξενοδοχείου για κάθε δωμάτιο και συνολικά, βάσει του αριθμού των δωματίων του άνω ξενοδοχείου της καθ' ης (40), στο ποσό των 732,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24% για κάθε ένα από τα παραπάνω έτη και συνολικά το ποσό των 4.392 ευρώ, καθώς και να καθοριστεί ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται απ' αυτούς ποσοστό 50% για τους ηθοποιούς και ποσοστό 25% για τους παραγωγούς, 12,5% για τους μουσικούς και 12,5% για τους τραγουδιστές, στη συνέχεια δε, επικαλούμενοι επείγουσα περίπτωση, ζητούν να τους επιδικασθεί προσωρινά το ήμισυ αυτής, επιμεριζόμενο μεταξύ τους κατά την

11^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 140 /2018 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καβάλας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

άνω αναλογία. Ζητούν επίσης να καταδικαστεί η καθ' ης στην καταβολή των δικαστικών τους εξόδων.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η ένδικη αίτηση αρμοδίως φέρεται, σύμφωνα με όσα ανωτέρω εκτέθηκαν στη μείζονα σκέψη, ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, κατά την προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. του ΚΠολΔ) και είναι επαρκώς ορισμένη και νόμω βάσιμη, καθώς στηρίζεται στις προαναφερόμενες διατάξεις του Ν. 2121/1993, όπως ισχύει μετά τον Ν. 3057/2002 αλλά και τον Ν. 4481/2017 και του ΚΠολΔ και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από την εκτίμηση των εγγράφων που οι αιτούντες επικαλούνται και προσκομίζουν, αυτά που ανέπτυξε προφορικά και με το σημείωμά της η πληρεξουσία δικηγόρος τους και γενικά από την όλη συζήτηση της υποθέσεως, πιθανολογήθηκαν τα εξής: Οι αιτούντες είναι νομίμως συνεστημένοι, κατά τους όρους των άρθρων 1 και επ. του ν. 4481/2017 καθώς και του Ν. 2121/1993, οργανισμοί συλλογικής διαχείρισεως και προστασίας συγγενικών πνευματικών δικαιωμάτων, των ηθοποιών, μουσικών, τραγουδιστών - ερμηνευτών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου και εικόνας - ήχου, αντιστοίχως, έχοντες τις εκ του ιδίου νόμου προβλεπόμενες και εν αρχή περιγραφόμενες αρμοδιότητες, μεταξύ των οποίων και η είσπραξη και διανομή της εκ της προμνησθείσης διατάξεως του άρθρου 49 του νόμου 2121/1993 ευλόγου αμοιβής των μελών τους. Εξάλλου, η καθ' ης, διατηρεί και εκμεταλλεύεται το υπό τον διακριτικό τίτλο

ξενοδοχείο, που βρίσκεται στον Τούτο διαθέτει 40 δωμάτια και λειτουργεί εποχιακά, κατά το χρονικό διάστημα από μήνα Μάιο έως μήνα Οκτώβριο κάθε έτους. Στα ως άνω δωμάτια του ξενοδοχείου είναι εγκατεστημένες συσκευές τηλεοράσεως και ραδιοφώνου και έτσι παρέχεται στους πελάτες του, η δυνατότητα πρόσβασης και χρήσης τηλεοπτικών και

12^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 140/2018 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καβάλας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

ραδιοφωνικών προγραμμάτων με ερμηνείες και παραγωγές των μελών τους, μεταδιδόμενων από τους κρατικούς και ιδιωτικούς ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς πανελληνίου εμβέλειας. Οι δέκτες τηλεοράσεως που έχει εγκαταστήσει η καθ' ης σε όλα τα δωμάτια του ξενοδοχείου της συνδέονται με ένα δικό της κεντρικό διανεμητικό δέκτη (κεντρική κεραία), που λαμβάνει τα τηλεοπτικά προγράμματα των κρατικών και ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών, τα οποία μεταδίδονται στην Ελληνική Επικράτεια. Ερμηνείες και παραγωγές που διαχειρίζονται και προστατεύουν οι αιτούντες οργανισμοί μεταδίδονταν καθημερινά καθ' όλη τη διάρκεια των ετών 2011 έως 2016 από όλους τους κρατικούς και ιδιωτικούς τηλεοπτικούς σταθμούς, καλύπτοντας ημερησίως μεγάλο τηλεοπτικό χρόνο. Ενόψει τούτου και λαμβάνοντας υπόψη και τον μεγάλο αριθμό των λειτουργούντων κατά το έτος αυτό στην Ελληνική Επικράτεια με πανελλήνια εμβέλεια τηλεοπτικών σταθμών, η τηλεοπτική μετάδοση των διαχειριζομένων και προστατευομένων από τους αιτούντες έργων ήταν ευρύτατη, καλύπτοντας όλα σχεδόν τα έργα των δημιουργών. Η καθ' ης δε, στα πλαίσια της επιχειρηματικής της δραστηριότητας και προς επίτευξη των εμπορικών της σκοπών και πορισμού οικονομικού οφέλους, κατέστησε προσιτά τα επίδικα τηλεοπτικά προγράμματα στους πελάτες της, οι οποίοι και συγκροτούν, κατά τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη, την έννοια του "κοινού", διαμορφώνοντας τις κατάλληλες προς τούτο συνθήκες με τις ως άνω πράξεις της. Δηλαδή, προέβη στην εγκατάσταση κεντρικού διανεμητικού δέκτη, καταλλήλου και ικανού να λαμβάνει όλα τα προγράμματα των τηλεοπτικών σταθμών πανελληνίου εμβέλειας, τοποθέτησε τις σωληνώσεις εγκαταστάσεως προς διοχέτευση των λαμβανομένων από την κεντρική κεραία τηλεοπτικών σημάτων σε όλα τα δωμάτια του ξενοδοχείου της και τοποθέτησε στα δωμάτια συσκευές τηλεοράσεως προς λήψη από τους πελάτες της των τηλεοπτικών σημάτων. Είναι προφανές λοιπόν ότι, εν προκειμένω, αν και δεν

13^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 140 /2018 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καβάλας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

γίνεται εκ μέρους της καθ' ης χρήση υλικού φορέα, δεν πρόκειται για απλή λήψη τηλεοπτικής εκπομπής και δη για χρήση της τηλεοπτικής μεταδόσεως, για την οποία έχουν καταβληθεί τα δικαιώματα (εύλογη αμοιβή) στους δικαιούχους από τους τηλεοπτικούς σταθμούς, αλλά για μία άλλη, ανεξάρτητη πράξη, με την οποία το τηλεοπτικώς εκπεμπόμενο έργο γίνεται εκ νέου άμεσα προσιτό και αντιληπτό από άλλο κοινό, ενώ οι αιτούντες, κατά την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων με τους τηλεοπτικούς σταθμούς προς καταβολή ευλόγου αμοιβής, δεν είχαν αποβλέψει σε τούτο. Έτσι η καθ' ης, ως χρήστης - λήπτης της τηλεοπτικής μεταδόσεως, παρουσίασε αυτήν χωρίς δικαίωμα σε κοινό άλλο από το προοριζόμενο, προς εκμετάλλευση και επίτευξη των προαναφερομένων επιχειρηματικών της σκοπών. Η πράξη της αυτή αποτελεί χρήση των έργων των αιτούντων διαφορετική από την αρχικώς προβλεπόμενη, δηλαδή από αυτή για την οποία προορίζονταν η τηλεοπτική μετάδοσή τους και θεωρείται "δημοσία παρουσίαση" των διαχειριζομένων και προστατευομένων από τους αιτούντες έργων υπό την αναφερομένη στη μείζονα σκέψη, έννοια, του άρθρου 3 παρ. 2 του Ν. 2121/1993. Συνεπώς, προκύπτει νόμιμο δικαίωμα των αιτούντων να αξιώσουν εύλογη αμοιβή για τη δημοσία παρουσίαση των έργων τους, που λαμβάνει χώρα στα δωμάτια του ξενοδοχείου της καθ' ης, η οποία έχει αντίστοιχη υποχρέωση να καταβάλει στους αιτούντες την εν λόγω αμοιβή. Εδώ να σημειωθεί ότι η συγκεκριμένη χρήση από την καθ' ης των έργων των αιτούντων, έχει όλως δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο λειτουργίας της ξενοδοχειακής της μονάδος, ενόψει δε και της φύσεως και των συνθηκών της από μέρους της εκμεταλλεύσεως των προστατευομένων από τους αιτούντες έργων, καθίσταται αδύνατη η εφαρμογή του προβλεπόμενου από την προμνησθείσα διάταξη του άρθρου 32 παρ.1 του Ν. 2121/93 τρόπου υπολογισμού της ευλόγου αμοιβής τους σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων που πραγματοποιούνται από

14^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 4140 /2018 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καβάλας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

τη δραστηριότητα της καθ' ης και προέρχονται από την εκμετάλλευση των έργων τους. Συνεπώς, η αμοιβή που υποχρεούται να καταβάλει η καθ' ης στους αιτούντες, πρέπει, εν όψει και όσων σχετικώς ανωτέρω αναφέρθηκαν, να καθοριστεί σε ορισμένο ποσό κατ' έτος, το οποίο θα είναι ενιαίο για όλους τους αιτούντες και εύλογο, σύμφωνα με τα αναλυτικώς εκτιθέμενα στη μείζονα σκέψη. Ήδη οι τελευταίοι καταρτίζουν, στη βάση αυτή, ενιαίο και κοινό κατ' έτος αμοιβολόγιο, το οποίο δημοσιεύεται στον ημερήσιο τύπο και αποτελεί πρόταση για διαπραγμάτευση της ευλόγου αμοιβής των μελών τους με τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις που προβαίνουν, κατά τον προαναφερόμενο τρόπο, σε παρουσίαση έργων των μελών τους στο κοινό – πελάτες τους. Στα πλαίσια των παραπάνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεων τους, συνέταξαν από κοινού κατάλογο, με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), για τα έτη 2011 έως και 2016 τον οποίο γνωστοποίησαν στο κοινό, δημοσιεύοντάς τον στις πανελλαδικής κυκλοφορίας εφημερίδες «ΡΙΖΟΣΠΑΣΗΣ», «Η ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ» και «ΑΥΓΗ». Ειδικότερα, η εύλογη αμοιβή που, κατά το αμοιβολόγιο αυτό και για τα έτη 2011 έως και 2016, αξιώνονταν υπέρ των μελών των αιτούντων από ξενοδοχειακές επιχειρήσεις κατηγορίας αντίστοιχης με το εκμεταλλευόμενο από του καθ' ου ξενοδοχείο (τάξη τριών αστέρων), προσδιορίσθηκε στο ποσό των 0,10 ευρώ ημερησίως ανά δωμάτιο, ενώ για τις λοιπές κατηγορίες ξενοδοχείων αυτή ήταν κατ' ανάλογο μέτρο αυξημένη ή μειωμένη. Σε αυτή τη βάση επιχειρήθηκε συνολική, για όλα τα ξενοδοχεία της χώρας, διαπραγμάτευση μεταξύ των αιτούντων και του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου, οπότε καταρτίστηκε μεταξύ τους το από 15-11-2011 Μνημόνιο Συμφωνίας, στο οποίο και προσχώρησε η καθ' ης με την από 17-9-2012 Δήλωση προσχώρησης και κατέβαλε το προβλεπόμενο ποσό για το έτος 2011, ήτοι το ποσό των 126,56 ευρώ στον πρώτο των αιτούντων (βλ. το υπ' αριθμόν 4140/21-9-2012 Τιμολόγιο παροχής υπηρεσιών που επικαλούνται

15^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 140/2018 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καβάλας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

και προσκομίζουν οι αιτούντες) και το ποσό των 137,76 ευρώ στον δεύτερο των αιτούντων (βλ. το υπ' αριθμόν 1557/21-9-2012 Τιμολόγιο παροχής υπηρεσιών που επικαλούνται και προσκομίζουν οι αιτούντες). Έκτοτε δε, παρά τις επανειλημμένες οχλήσεις των αιτούντων, η καθ' ης αρνήθηκε την περαιτέρω εφαρμογή της μεταξύ τους συμφωνίας, λόγος για τον οποίο οι αιτούντες της δήλωσαν ήδη από τις 12-2-2018 ότι υπαναχωρούν από την ανωτέρω σύμβαση, (βλ. την από 12-2-2018 έγγραφη δήλωση υπαναχώρησης των αιτούντων). Συνεπώς, η καθ' ης, αρνείται και αμφισβητεί την προαναφερθείσα υποχρέωσή της, αν και ήδη άλλες ξενοδοχειακές επιχειρήσεις, έχουν συνάψει συμβάσεις με τους αιτούντες οργανισμούς και συμφώνησαν στην καταβολή ευλόγου αμοιβής για όμοια με την ενεργουμένη από αυτήν, δημοσία παρουσίαση έργων των μελών τους. Υφισταμένης, μετά ταύτα, διαφωνίας μεταξύ χρήστη και των αιτούντων οργανισμών συλλογικής διαχείρισεως συγγενικών δικαιωμάτων περί την εύλογη αμοιβή των μελών των τελευταίων, πιθανολογείται, σύμφωνα με την προμνησθείσα διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1 του Ν. 2121/1993 και 22 παρ. 7 του Ν. 4481/2017, η εξουσία του παρόντος Δικαστηρίου να καθορίσει, προσωρινά, το ύψος της. Εξάλλου, όπως προαναφέρθηκε, το Δικαστήριο, για τον προσδιορισμό της -υπέρ των αιτούντων- ευλόγου αμοιβής συνεκτιμά όλα τα προαναφερόμενα στοιχεία, χωρίς να δεσμεύεται από το -κατά τα άνω- αμοιβολόγιο, το οποίο, σημειωτέον, καθορίσθηκε από τους αιτούντες στο ίδιο ύψος για όλα τα ξενοδοχεία της χώρας, χωρίς διαφοροποιήσεις ανάλογες προς τη θέση και την τουριστική κίνηση κάθε περιοχής και την πληρότητα κάθε ξενοδοχείου, στοιχεία από τα οποία όμως εξαρτάται το ύψος των εσόδων κάθε επιχειρήσεως και, συνεπώς, και η ωφέλειά της από την παρουσίαση των ραδιοτηλεοπτικών έργων μέσω των δεκτών που είναι εγκατεστημένοι στα δωμάτια του ξενοδοχείου και πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, έστω και γενικά, ακόμη και όταν η αμοιβή προσδιορίζεται σε ορισμένο ποσό. Ειδικότερα, εν

16^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 140 /2018 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καβάλας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

προκειμένω πιθανολογήθηκε ότι η εμπορική και τουριστική κίνηση στον κατά τα κρίσιμα εν προκειμένω έτη δεν ήταν σημαντική, όπως και η πληρότητα του ξενοδοχείου της καθ' ης, που λειτουργούσε μόνο εποχιακά και κατά τους μήνες Μάιο με Οκτώβριο, σημαντικό δε ποσοστό των πελατών της ήταν αλλοδαποί. Συνεκτιμωμένων όλων των παραπάνω στοιχείων, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη την αξία της συγκεκριμένης χρήσεως εκ μέρους της καθ' ης, στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών, που, όπως έχει ήδη λεχθεί, έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμεταλλεύσεως της επιχειρήσεώς της, τον αριθμό των δωματίων και την πληρότητα του ξενοδοχείου της κατά το κρίσιμο, εν προκειμένω, χρονικό διάστημα, το σκοπό της διαμονής των πελατών σ' αυτό, τον, κατά μέσο όρο, χρόνο παραμονής τους, τις πραγματικές δυνατότητές τους να παρακολουθήσουν στο δωμάτιό τους τηλεοπτικές εκπομπές με έργα που διαχειρίζονται οι αιτούντες, ενόψει και του ότι σε ικανό ποσοστό είναι αλλοδαποί, το μέγεθος του τηλεοπτικού χρόνου που καταλαμβάνει η μετάδοση των έργων των μελών των αιτούντων, την συμβατικώς οριζόμενη αμοιβή συγγενικών δικαιωμάτων των αιτούντων με άλλα ξενοδοχεία, κρίνει, με βάση και τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της λογικής, ότι το ύψος της εν προκειμένω αιτουμένης ευλόγου αμοιβής πρέπει να καθορισθεί προσωρινά, για τα έτη 2011 έως και 2016, στο ποσό των 0,08 ευρώ ημερησίως για κάθε δωμάτιο του ξενοδοχείου της καθ' ης, δηλαδή στο ποσό των 14,64 ευρώ (0,08 ευρώ X 183 ημέρες) για τους έξι μήνες λειτουργίας του ανά δωμάτιο και συνολικά στο ποσό των 585,60 ευρώ (14,64 X 40) κατ' έτος και για τα έξι ανωτέρω έτη (2011 έως 2016) στο συνολικό ποσό των 3.513,60 ευρώ (585,60 X 6) συνυπολογιζόμενου δε και του αντίστοιχου ποσού του ΦΠΑ, ποσοστού 24% (για το γεγονός ότι νόμιμα υπολογίζεται το ποσοστό του ΦΠΑ όπως αυτό ισχύει κατά το χρόνο καταβολής βλ. ΑΠ 80/2009 ΝΟΜΟΣ). Από το χρηματικό αυτό ποσό, πρέπει να

17^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 140/2018 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καβάλας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

αφαιρεθεί το χρηματικό ποσό των 264,32 ευρώ (126,56 + 137,76), το οποίο έχει ήδη καταβάλει η καθ' ης για το έτος 2011, στα πλαίσια της μεταξύ αυτής και των αιτούντων, συμφωνίας προσχώρησης, δεδομένου ότι σύμφωνα με το άρθρο 1.4 της Συμφωνίας-Μνημονίου, ορίζεται ότι η υπογραφή αυτής δεν συνεπάγεται παραίτηση των Οργανισμών για τα δικαιώματά τους από τα παρελθόντα έτη και συνεπώς, σε περίπτωση που μια επιχείρηση δεν καταβάλει τα συμφωνηθέντα, (τα οποία σημειωτέον είναι πολύ χαμηλότερα από τα ποσά που θα κατέβαλαν χωρίς την επίτευξη της ανωτέρω συμφωνίας), οι ΟΣΔ μπορούν να υπαναχωρήσουν από τη σύμβαση σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 389 και επ. του Α.Κ. και να ζητήσουν τον δικαστικό καθορισμό της εύλογης αμοιβής τους για όλα τα έτη, αφαιρώντας το χρηματικό ποσό που έχει μέχρι τότε καταβληθεί. Επομένως, η προσωρινή εύλογη αμοιβή των αιτούντων, πρέπει να καθοριστεί στο ποσό των 3.249,28 ευρώ (3.513,60 - 264,32) και μετά τον υπολογισμό του αναλογούντος ΦΠΑ, στο ποσό των 4.029,11 ευρώ (3.249,28 X 24% ΦΠΑ) η οποία κρίνεται εύλογη και είναι ικανή να οδηγήσει στην επίτευξη ισορροπίας μεταξύ του συμφέροντος των αιτούντων οργανισμών να εισπράττουν αμοιβή λόγω της δημοσίας παρουσιάσεως των προστατευομένων απ' αυτούς έργων μέσω των δεκτών τηλεοράσεως, που είναι εγκατεστημένοι στα δωμάτια του ξενοδοχείου της καθ' ης και του συμφέροντος της τελευταίας να μπορεί να εκμεταλλεύεται τη χρήση των έργων αυτών υπό εύλογες προϋποθέσεις. Η κατανομή του παραπάνω ποσού μεταξύ των ερμηνευτών, εκτελεστών, καλλιτεχνών και παραγωγών πρέπει να γίνει κατά τις μεταξύ τους σχετικές συμφωνίες, δηλαδή κατά ποσοστό 50% για τους ηθοποιούς, 25% για τους παραγωγούς, 12,5% για τους μουσικούς και 12,5% τους τραγουδιστές. Πιθανολογήθηκε, τέλος, ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του ημίσεος των, ως άνω, προσδιορισθέντων προσών, προς κάλυψη αμέσων και μη επιδεκτικών αναβολής

18^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 140/2018 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καβάλας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

βιοτικών αναγκών των δικαιούχων, πολλοί από τους οποίους αποβλέπουν στο μοναδικό αυτό έσοδο για τη συντήρησή τους, λαμβανομένου υπόψη και του γεγονότος ότι η καθ' ης έχει ήδη αποκομίσει κατά τα έτη 2011 έως και 2016 οικονομικό όφελος από τη χρήση των έργων τους. Επομένως, πρέπει η υπό κρίση αίτηση να γίνει κατά ένα μέρος δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη, κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό και να καταδικαστεί η καθ' ης στην καταβολή των δικαστικών εξόδων των αιτούντων, δεκτού γενομένου του σχετικού αιτήματος των τελευταίων (άρθρο 176 του ΚΠολΔ), κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας, ενώ δεν πρέπει να οριστεί παράβολο ανακοπής ερημοδικίας σε βάρος της καθ' ης η αίτηση, καθόσον η -επί της αιτήσεως περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων- απόφαση, είτε δέχεται είτε απορρίπτει αυτήν (αίτηση) δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα, επομένως και σε ανακοπή ερημοδικίας (βλ. άρθρ. 699 του ΚΠολΔ, Π. Τζίφρα, ο.π., σελ. 78, 79).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της καθ' ης.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση κατά ένα μέρος.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ την ενιαία και εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει στους αιτούντες η καθ' ης η αίτηση, για την από μέρους της δημοσία παρουσίαση έργων των μελών τους μέσω συσκευών τηλεοράσεως και ραδιοφώνου, εγκατεστημένων στο αναφερόμενο στο ιστορικό ξενοδοχείο του για τα έτη 2011 έως και 2016, στο ποσό των τεσσάρων χιλιάδων είκοσι εννέα ευρώ και έντεκα λεπτών (4.029,11 €).

ΟΡΙΖΕΙ ότι η ως άνω προσδιορισθείσα εύλογη αμοιβή θέλει επιμερισθεί, κατά ποσοστό 50% υπέρ των ηθοποιών, κατά ποσοστό 25% υπέρ των παραγωγών, κατά ποσοστό 12,5% υπέρ των μουσικών και ατά ποσοστό 12,5% υπέρ των τραγουδιστών.

19^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 140/2018 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Καβάλας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την καθ' ης η αίτηση να καταβάλει προσωρινά
στους αιτούντες οργανισμούς και κατά την αμέσως ανωτέρω
αναλογία, το ήμισυ της -κατά τα άνω- προσδιορισθείσας, για το
σύνολο του ενδίκου χρόνου, ευλόγου αμοιβής.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης η αίτηση στην καταβολή των
δικαστικών εξόδων των αιτούντων, το ύψος των οποίων καθορίζει
συνολικά στο ποσό των τετρακοσίων πενήντα ευρώ (450 €), ποσό
που πρέπει να καταβληθεί κατά την ανωτέρω αναλογία από την
καθ' ης η αίτηση και να επιμερισθεί επίσης κατά την ανωτέρω
αναλογία μεταξύ των αιτούντων.

ΚΡΙΘΗΚΕ αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Καβάλα στις
4 Μαΐου 2018, σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του,
παρουσία και της γραμματέως

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

